

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
Iranian Writers Association
(in Exile)

اما این خاک هنوز تازه است! ۱۲ سال پس از قتل های زنجیره ای

جنایت ها در خزان سال ۱۳۷۷ در پی هم اتفاق افتاد. پروانه و داریوش فروهر در خانه شان به طرز فجیعی به قتل رسیدند. آن ها را سلاخی کردند و کشتند.

شنبه اول آذر ۱۳۷۷، پروانه و داریوش فروهر در خانه شان به طرز فجیعی به قتل رسیدند. پنج شنبه بعد جسد دکتر مجید شریف نویسنده و مترجم معاصر در پزشکی قانونی شناسائی شد. یک هفته پس از آن، روز پنج شنبه ۱۲ آذر، محمد مختاری نویسنده و شاعر و عضو جمع مشورتی کانون نویسندگان ایران ناپدید شد و ۱۹ آذر جسدش با خط افتادگی روی گردن و جای ضربه ها بر پیشانی و خراش ها بر مچ دست پیدا شد. همان روز که جسد محمد مختاری را یافتند، محمد جعفر پوینده گم شد. او را روز ۱۹ آذر ربودند و روزنامه ها خبر پیدا شدن جسدش را روز ۲۳ آذر گزارش دادند. از آن پس، ماشین قتل های زنجیره ای همچنان به انجام جنایاتش ادامه داد و فعالین سیاسی و فرهنگ ورزان دیگری را در پی هم کشت. ابراهیم زلزاده، احمد میرعلایی، پیروز دوانی، غفار حسینی از جمله این جانباخته گان بودند. پیش از این ها نیز سعیدی سیرجانی را به خاطر زبان گویا و سر نترسش به شکل دیگری کشتند.

این کشتارهای وحشیانه واکنش مردم جامعه ما را برانگیخت و اعتراضات بسیاری در سطح داخل و خارج کشور برپا شد و رژیم تبهکار جمهوری اسلامی را واداشت اقرار کند که ترورها را اعضای وزارت اطلاعات انجام داده اند.

با این حال، همین رژیم، علیرغم جنایت هائی که به آن ها اعتراف داشت، حتی وکلای مدافع پرونده قتل های زنجیره ای را به خاطر دفاع از حق خواهی خانواده جانباخته گان، سال ها به زندان انداخت. اینک پس از ۱۲ سال، نه تنها هنوز خاک گور این جانباختگان و فرهنگ ورزان خشک نشده؛ بلکه همچنان خاک گورهای تازه ای برای قربانیان دیگر کننده می شود و جامعه ما پی در پی مورد هجوم رژیم دیوانه سر و تبه کار و جنایت پیشه ای ست که تاریخ کمتر نظیر آن را دیده است.

امروزه پس از خیزش عظیم مردم ایران برای مقابله با این موج وحشت و بیداد، دایره سرکوب و جلوگیری از آزادی بیان به حدی رسیده است که جمهوری اسلامی هم چنان در قبال وکلای حقوق بشری که به دفاع از موکلین خود می پردازند آغاز به دور تازه و وسیعی از دستگیری ها کرده و در حال حاضر وکلای چون سارا باغبان، مریم کرباسی، کیان ارثی، و نسرین ستوده در بازداشت نیروهای امنیتی و در زندان های مخوف رژیم به سر می برند و وکلای دیگری چون محمد اولیائی فر، خلیل بهرامیان، محمدعلی دادخواه و عبدالفتاح سلطانی در انتظار محاکمه هستند و محمد سیف زاده نیز در بیدادگاه رژیم به ۹ سال زندان محکوم شده است.

هم اکنون زندان های حکومت اسلامی ایران، مملو از فعالین سیاسی، روزنامه نگار، وب لاگ نویس، فعال عرصه های دانش جویی، کارگری، زنان و هم چنین اقلیت های ملی و مذهبی است.

کانون نویسندگان ایران در تبعید، با گرمی داشت خاطرہ این جانباختہ گان، در دفاع از آزادی اندیشه و بیان، در دفاع از حق مردم ایران برای یک زندگی انسانی و در دفاع از وکلای زندانی شدہ، ہم چنین برای آزادی ہمہ زندانیان سیاسی و لغو ہرگونہ شکنجہ روحی و جسمی و اعدام و سنگسار و شلاق، صدای اعتراض مردم ایران را بہ گوش مردم آزادہ جهان می رساند و از ہمہ نیروہای آزادیخواہ می خواہد کہ در افشای جنایتہای رژیم جمہور اسلامی و بہ عقب نشینی وادار کردن این حکومت، مردم ایران را برای رسیدن بہ یک زندگی انسانی و فارغ از ہرگونہ ستم یاری کنند.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
آذر ماہ ۱۳۸۹

www.iwae.org
kanoon_dt@yahoo.com